

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 15CoP/183/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1723200259
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blanka Podmajerská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:1723200259.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a členiek senátu Mgr. Aleny Čakváariovej a Mgr. Patrície Železníkovej, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Pezinok, odbor sociálnych vecí a rodiny, Moyzesova 5, Pezinok, dieťa rodičov: matka C. C. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. X, E., prechodne F. XX, D., zastúpená: Advokátska kancelária ius aegis s.r.o., so sídlom Nedbalova 12, Bratislava, IČO: 36 857 203 a otec G. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. XX, I., t.č. bytom J. K. L. XX, A., Maďarsko, o návrhu otca na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému a o návrhu matky na úpravu styku, za účasti Krajskej prokuratúry Bratislava, Vajnorská 47, Bratislava, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Pezinok zo dňa 19.06.2023, č.k. 5P/8/2023-220, v spojení s opravným uznesením zo dňa 24.10.2023, č.k. 5P/8/2023-315, jednomyselne takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutom výroku I. a závislom výroku III. **p o t v r d z u j e .**

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1.V napadnutom rozsudku súd prvej inštancie zamietol návrh otca na striedavú osobnú starostlivosť (výrok I.), zamietol návrh matky na úpravu styku (výrok II.) a vo výroku III. deklaroval, že účastníci nemajú právo na náhradu trov konania.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil čl.3,4,5, § 26, § 28 ods.1,2, § 36 ods.1 zákona č. 36/ 2005 Z.z. v platnom znení (ďalej „ Zákon o rodine“) , § 121 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej „ C.m.p. „), keď v posudzovanej veci , ktorej predmetom boli uznesením zo dňa 22.02.2023, č.k. 47P/37/2023-111 spojené konania o návrhu otca na zmenu úpravy výkonu práv a povinností k maloletému a o návrhu matky na zmenu úpravy styku , vykonaným dokazovaním zistil, že maloletý sa narodil z manželstva rodičov, ktoré bolo rozsudkom Okresného súdu Pezinok zo dňa 21.06.2021, č.k. 12P/87/2020-286 rozvedené, maloletý bol na čas po rozvoде zverený do osobnej starostlivosti matky, oprávnenie zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok bolo zverené obom rodičom , otcovi bola uložená povinnosť prispievať na výživu maloletého mesačne sumou 450 eur a styk otca s maloletým bol upravený s výnimkou, zimných, letných, jarných, veľkonočných, jesenných a polročných prázdnin na každý kalendárny týždeň od stredy od 15:00 hod. nepretržite do piatku do 8:00 hod., každý páry kalendárny týždeň v pondelok od 15:00 hod. do 19:00 hod. a od piatku od 15:00 hod. nepretržite do pondelka 8:00 hod. nasledujúceho týždňa, počas jarných prázdnin každý nepárny kalendárny rok od nedele 19:00 hod. pred prázdninovým týždňom vyhláseným vyhláškou MŠ SR nepretržite do pondelka 8:00 hod. po nedeli prázdninového týždňa, počas veľkonočných prázdnin vyhlásených vyhláškou MŠ SR každý páry kalendárny rok v čase od soboty 19:00 hod. do pondelka do 19:00 hod., počas letných

prázdnin, v každom párnom kalendárnom roku od 01.07. od 8:00 hod. do 11.07. do 8:00 hod.; od 21.07. od 8:00 hod. do 01.08. do 8:00 hod.; od 11.08. 8:00 hod. do 21.08. 8:00 hod. a v každom nepárnom kalendárnom roku od 11.07. od 8:00 hod. do 21.07. do 8:00 hod.; od 01.08. od 8:00 hod. do 11.08. do 8:00 hod.; od 21.08. od 8:00 hod. do 01.09. do 8:00 hod. a počas Vianočných a zimných prázdnin, každý nepárny kalendárny rok od 21.12. od 15:00 hod. do 29.12. do 15:00 hod. a každý páry kalendárny rok od 29.12. od 15:00 hod. do 06.01. nasledujúceho roka do 15:00 hod. Po odvolaní otca proti výroku o úprave styku bol rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 31.08.2022, č.k. 20CoP/135/2021-591 výrok rozsudku súdu prvej inštancie o úprave styku zmenený tak, že otec má právo stretávať sa s maloletým každý nepárny kalendárny týždeň od stredy od 15:00 hod. nepretržite do piatku do 08:00 hod., každý páry kalendárny týždeň v pondelok od 15:00 hod. do utorka do 08:00 hod., a od piatku od 15:00 hod nepretržite do pondelka 8:00 hod nasledujúceho týždňa, počas jarných prázdnin každý nepárny kalendárny rok od nedele 19:00 hod. pred prázdninovým týždňom vyhláseným vyhláškou MŠ SR nepretržite do pondelka 8:00 hod. po nedeli prázdninového týždňa, počas veľkonočných prázdnin vyhlásených vyhláškou MŠ SR každý páry kalendárny rok v čase od soboty 19:00 hod. do pondelka do 19:00 hod., počas letných prázdnin v každom párnom kalendárnom roku od 01.07. od 8:00 hod. do 11.07. do 8:00 hod., od 21.07. od 8:00 hod. do 01.08. do 8:00 hod., od 11.08. 8:00 hod. do 21.08. 8:00 hod. a v každom nepárnom kalendárnom roku od 11.07. od 8:00 hod. do 21.07. do 8:00 hod., od 01.08. od 8:00 hod. do 11.08. do 8:00 hod., od 21.08. od 8:00 hod. do 01.09. do 8:00 hod., počas Vianočných a zimných prázdnin, každý nepárny kalendárny rok od 21.12. od 15:00 hod. do 29.12. do 15:00 hod. a každý páry kalendárny rok od 29.12. od 15:00 hod. do 06.01. nasledujúceho roka do 15:00 hod., a to vždy tak, že v uvedené dni a hodiny si otec maloletého prevezme v mieste obvyklého pobytu matky maloletého a v uvedené dni a hodiny vráti maloletého späť matke v mieste jej obvyklého pobytu, ak je v čase prevzatia/ odovzdania maloletý v predškolskom zariadení, ktoré navštevuje, bude miestom prevzatia/odovzdania toto predškolské zariadenie. Matke bola uložená povinnosť maloletého na styk s otcom riadne a včas pripraviť a odovzdať otcovi preukaz zdravotného poistenia a cestovný pas maloletého.

3. Zhodnotením vykonaných dôkazov jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti a s prihliadnutím na všetko, čo za konania vyšlo najavo, vrátane prednesov a vyjadrení účastníkov, ktorých obsah podrobne uviedol v ods.1 – 11 rozhodnutia, dospel súd prvej inštancie k záveru, že návrhy otca a matky na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému nie sú dôvodné. Konštatoval, že práva a povinnosti rodičov k maloletému dieťaťu sú upravené v ostatnom rozhodnutí súdu, otec sa v konaní domáhal rozšírenia jeho styku s maloletým s cieľom zabezpečiť rovnocennú starostlivosť oboch rodičov o maloletého striedavou osobnou starostlivosťou, matka sa domáhala zúženia styku otca s maloletým argumentujúc najmä tým, že maloletý bude v školskom roku 2023/2024 predškolák a že otec maloletého v čase jeho styku nevodí riadne do škôlky ani na mimoškolské krúžky. Súd pri rozhodovaní vnímal medzi rodičmi vážny konflikt ohľadom otázky úpravy výkonu rodičovských práv a povinností, pričom každý z rodičov mal inú predstavu, a preto neboli schopní dospieť k rodičovskej dohode. Rodičmi zvolenú vzájomnú komunikáciu posúdil ako nie v záujme maloletého, ktorá nemôže prispieť k upokojeniu situácie. Negatívne nastavená komunikácia rodičov bola už v čase ich rozchodu, časom neprišlo k jej zlepšeniu, naopak, táto sa stále zhoršuje, rodičia nie sú schopní konštruktívneho rozhovoru, a to ani v záujme maloletého, a napriek snahe súdu o zlepšenie komunikácie rodičov (pôsobením na rodičov, spoluprácou s koordinátorom súdu) k uzavretiu rodičovskej dohody nedošlo. Za neprijateľné považoval, aby rodičia riešili svoje nezhody bojom o dieťa či jeho prostredníctvom, keď títo by mali predovšetkým hľadiť na jeho záujem byť v starostlivosti oboch rodičov a snažiť sa nájsť ten najvhodnejší spôsob, ako maloletému vytvoriť láskyplné a harmonické prostredie bez negatívnych vplyvov. Rodičom prízvukoval, že maloletý je v citlivom veku, je nutné, aby mal pravidelný fungujúci režim s perspektívou budovania vzťahu s oboma rodičmi, nakoľko v prvom rade potrebuje vyrastať v prostredí vzájomného rešpektu, každý z rodičov je povinný vychovávať maloleté dieťa v úcte k druhému rodičovi a pozitívne ho usmerňovať vo vzťahu k nemu. V priebehu konania mal za preukázané neustále konflikty medzi rodičmi maloletého, avšak napriek aktuálne negatívne nastavenému vzťahu medzi rodičmi vnímal, že títo sa pokúšali dospieť k rodičovskej dohode (na súdnych pojednávaníach, na stretnutiach so súdnym koordinátorom), k dohode sa im však nepodarilo pre značné názorové nezhody (čo do výberu školy, zdravotnej starostlivosti, výchovného prístupu, ako aj požiadaviek na maloletého) dospieť.

4. Vo vzťahu k návrhu otca, s poukazom na vyššie uvedené zistenia dospel k záveru, že striedavou osobnou starostlivosťou by v danom prípade preukázateľne neboli jednoznačne lepšie zaistené potreby maloletého, keď navyše nie je bez významu aj praktický aspekt pretrvávajúcej problémovej komunikácie rodičov. Striedavá osobná starostlivosť oboch rodičov kvalitatívne spočíva v striedaní sa rodičov v

starostlivosti o dieťa v pravidelných časových intervaloch, zvyčajne týždňových či dvojtýždňových, prípade počas pravidelne vymedzených niekoľkých kontinuálne po sebe nasledujúcich dní, pričom sa rodičia striedajú nielen v zabezpečovaní osobnej starostlivosti, ale aj v zabezpečovaní bežných pravidelných i nepravidelných úhrad spojených s výživou dieťaťa - nákladov na školu, stravu v školskej jedálni, poplatkov za školský klub/družinu, záujmové aktivity a pod. Takáto forma starostlivosti teda predpokladá efektívnu komunikáciu medzi rodičmi a dohodu okrem iného aj v spôsobe úhrady spomínaných nákladov, výbere krúžkov, zdravotnej a liečebnej starostlivosti, pričom v aktuálnej rodinnej situácii nie je vhodným modelom. S poukazom na uvedené skutočnosti mal súd za to, že aktuálne nie je striedavá osobná starostlivosť o maloletého v tejto konkrétnej rodine vhodným modelom. S poukazom na vyššie uvedené dospel k záveru, že doterajšia úprava výkonu rodičovských práv a povinností upravená rozsudkom Okresného súdu Pezinok zo dňa 21.06.2021, č.k. 12P/87/2020-286 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 31.08.2022, č.k. 20CoP/135/2021-591 je v najlepšom záujme maloletého. Navyše, z vykonaného dokazovania nemal za preukázané, že od posledného rozhodnutia súdu v 08/2022 došlo podstatnej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu rozhodnutia o osobnej starostlivosti o maloletého a úprave styku s maloletým. Konštatoval, že takto nastavený režim osobnej starostlivosti dieťaťu vyhovuje a prosperuje v ňom, nakoľko má zabezpečenú starostlivosť zo strany oboch rodičov a sú zabezpečené všetky jeho potreby. Pri rozhodovaní súd zvažil aj názor kolízneho opatrovníka a prokurátorky Okresnej prokuratúry Pezinok zhodne uvádzajúcich, že návrhy otca a matky nie sú dôvodné vzhľadom na to, že pomery matky a otca sa nezmenili. Vychádzajúc z uvedeného návrhu otca a matky na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností zamietol. Pokiaľ ide o návrh matky na nariadenie znaleckého skúmania otca, z dôvodu jeho šikanózneho konania a zahlcovania súdu, dospel k záveru o jeho nedôvodnosti majúc za to, že znalecké dokazovanie by v danej veci nebolo účelné a ani hospodárne.

5. O trovách konania rozhodol podľa § 52 C.m.p.

6. Proti zamietajúcemu výroku I. podal v zákonnej lehote odvolanie otec maloletého navrhujúc, aby odvolací súd v odvolaní napadnutej časti rozhodnutie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, alternatívne aby ho zmenil a v odvolaní napadnutej časti jeho návrhu vyhovel. V odvolaní konštatoval, že vo vzťahu k zamietnutiu striedavej osobnej starostlivosti odvolanie odôvodňuje § 365 ods.1 písm. b/,f/,h/ zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej „C.s.p.“) poukazujúc na skutočnosť, že návrh rozhodnutia s výnimkou bodu XIII. bol v súlade s rodičovskou dohodou, neobsahoval nič, čo by Zákon o rodine neumožňoval a zároveň bol v súlade s právami maloletého a jeho najlepším záujmom, ako aj v súlade s rovnakými právami rodičov. Návrh podával na základe zásadných zmien pomerov, ako je vek maloletého, ktorý je v súčasnosti prakticky v striedavej starostlivosti, je pred nástupom do povinného predprimárneho vzdelávania, zo strany matky došlo k zmene predškolského zariadenia, s čím mala súvisieť aj zmena výživného. Žiadne z ustanovení Zákona o rodine v súdnom rozhodnutí nie je prekážkou schválenia jeho návrhu, naopak ho priamo podporujú, rovnako verbálna, miestami nekultúrna komunikácia medzi rodičmi, hlavne zo strany matky, tiež nemôže byť prekážkou schválenia striedavej osobnej starostlivosti. Podľa názoru otca jedine striedavá starostlivosť, vyrovnanie práv, povinností a vplyvu oboch rodičov zabezpečí maloletému dieťaťu prosperitu, osobný rozvoj, sociálne väzby a všetky body uvedené v čl. 5 Zákona o rodine. Súd nezohľadňoval, že maloletý je vo veku, kedy sa formuje jeho osobnosť, kedy potrebuje mať pri sebe rovnako matku, ako aj otca, že najvhodnejší čas na akékoľvek zmeny pre dieťa je 01.09.2023, keďže cez prázdniny už tretí rok prebieha plná striedavá starostlivosť so striedaním sa po 10 dňoch. Súd ignoroval existenciu jedinej rodičovskej dohody, ktorú rodičia uzavreli dňa 22.05.2020, v ktorej sa dohodli na striedavej osobnej starostlivosti, ďalej to, že do dnešnej doby platí otec 450 eur mesačne, z čoho malo byť 250 eur za náklad za súkromné predškolské zariadenie v I., pričom matka dala dieťa od 01.09.2021 v rozpore s dohodou do miesta jej len administratívneho trvalého pobytu (do obce E.) a bez jeho súhlasu presunula v rozpore s dohodou predškolské zariadenie do E. . Od 01.09.2021 platí minimálne o 200 eur viac ako by mal, pričom matka na pojednávaní zavádzala vo veciach týkajúcich sa jej majetkových pomerov. Svojim postupom mu matka vytvorila veľký logistický problém, ponechaním súčasného stavu sa v skutočnosti len predlžuje konflikt medzi rodičmi vytvorený matkou, čo má negatívny vplyv na maloleté dieťa. Súd absolútne ignoroval jeho zlú finančnú situáciu, keď v súčasnosti je splátkovo zaťažený sumárne 1 000 eur mesačne z dôvodu majetkového vyrovnaní sa s matkou a vôbec sa nezaoberal znížením výživného o sumu pôvodne určenú na súkromné predškolské zariadenie, kam maloletý od 01.09.2021 už nechodí. Podľa otca súd ignoroval dlhé cestovanie maloletého z jeho bydliska u otca do predškolského zariadenia v E. (50km) jeho cestovanie z pracoviska za maloletým v špičke 50 minút a nemiestne mu navrhoval, aby sa presťahoval do D.. Už pri prvom pojednávaní

dňa 13.03.2023 súd prvej inštancie prejednikoval, že proti rozhodnutiu krajského súdu v tak krátkom čase nepôjde, hoci na toto tvrdenie neexistuje žiadna právna úprava, obzvlášť ak krajský súd naprával zvláštne a nelogické rozhodnutie samotného súdu v Pezinku zo dňa 21.06.2021. Maloletý je podľa otca dostatočne dlho pripravovaný na rovnomernú striedavú starostlivosť a s takouto zmenou nemôže mať problém. Pokiaľ sa kolízny opatrovník vyjadril, že súčasný model striedavej starostlivosti 8 :6 v kratších intervaloch je pre dieťa dostatočný, prosperuje v ňom a netreba na ňom nič meniť nevedí mu, že takto sa dieťa strieda v kratších intervaloch medzi rodičmi. Otec ďalej poukázal na skutočnosť, že súd vedie pojednávania zvláštnym spôsobom, vyčlení si naň presne 30 minút, účastníci sú súdom prerušovaní a nemôžu ani dopovedať komplexne svoje výpovede. Na pojednávaní dňa 19.06.2023 súd poskytol priestor pre záverečnú reč matke, potom jej právnej zástupkyňi, jemu právo záverečnej reči odoprel, keďže nemal na pojednávaní právne zastúpenie a šikanóznym spôsobom ho žiadal, aby odišiel z pojednávacej miestnosti, pričom otec si len balil písomnosti. Do dnešnej doby nedostal následne žiadanú oficiálnu nahrávku práve z pojednávania z 19.06.2023 s odôvodnením, že vraj z technických príčin neexistuje. Pokiaľ súd konštatuje, že dôvodom zamietnutia striedavej starostlivosti je zlá komunikácia medzi rodičmi, neprihliadol na dôvody zlej komunikácie, pričom pokiaľ budú existovať matkou vyrobené konflikty, tak sa komunikácia bude len ťažko naprávať. Zdôraznil, že matka zámerne zneužíva zlú komunikáciu na oddialenie striedavej starostlivosti a v prípade , ak sa naplní podpísaná rodičovská dohoda v kľúčových ustanoveniach, ak sa vyrovná starostlivosť o maloletého a odstránia sa dlhodobé konflikty, povedie to ku konštruktívnej komunikácii dvoch rovnocenných rodičov, čo bude mať prínos práve pre maloletého.

7. Matka v písomnom vyjadrení sa k odvolaniu navrhla rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť poukazujúc na to, že k tvrdeniam otca sa niekoľkokrát písomne vyjadrila. Pokiaľ otec poukazuje na rodičovskú dohodu uzavretú ešte pred konaním o rozvod manželstva, táto nikdy nebola schválená autoritatívnym rozhodnutím súdu a je nulitná. Aktuálne je naďalej platný a účinný rozsudok Okresného súdu Pezinok zo dňa 21.06.2021 sp.zn. 12P/87/2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava zo dňa 31.08.2022, sp.zn. 20CoP/135/2021. Otec i napriek tomu ustavične zahľcuje súdy úvahami o rodičovskej dohode a trvá na svojich fabuláciách. K odvolacím námietkam otca ďalej uviedla, že jej advokátska kancelária nemala absolútne žiadnu vedomosť o otcom zasielaných prihláškach do predškolského zariadenia, tieto otcove tvrdenia opäť raz súvisia s jeho imaginárnym svetom a nemajú žiaden súvis s realitou. K otcom tvrdenému ignorovaniu skutočností týkajúcich sa výživného uviedla, že výživné nie je predmetom daného konania, výživné bolo určené súdom v súdnom konaní, v ktorom bol otec prítomný na každom z pojednávaní, vyčíslenie výživného nebolo založené na výbere súkromnej škôlky, jedná sa len o alibistické tvrdenia otca, ktorý mal možnosť svoje námietky vzniesť prostredníctvom odvolania voči výške výživného. Otec s určenou výškou výživného súhlasil, a to aj v čase kedy vedel, že dieťa pôjde do štátnej škôlky. Okrem výživného otec finančne nezabezpečuje nič, matka z výživného zabezpečuje platenie školného a obedov, krúžkov, zabezpečuje vhodné oblečenie na všetky aktivity a sezóny počas kalendárneho roka, tiež lieky, zdravotnú starostlivosť (maloletý je ako predčasne narodené dieťa sledovaný vo viacerých odborných ambulanciách), výlety a hračky, na styk s otcom vždy dieťa vhodne pripraví a zabalí mu potrebné veci. Nezaplatenie výživného jej spôsobuje problémy so zabezpečením potrieb dieťaťa, otec takýmto spôsobom úmyselne vytvára stres v jej živote a manipuluje ju. Zásadná zmena pomerov, ktorá je nevyhnutná k možnosti zmeny starostlivosti voči maloletému nikdy nenastala, v zmysle rozsudku Krajského súdu v Bratislave nastala zmena v starostlivosti o maloletého v recentnej dobe, teda v septembri 2022. V časovom priereze od vydania rozsudku Krajského súdu v Bratislave do podania návrhu otca však rozhodne neprišlo k zásadnej zmene pomerov, maloletý navštevuje dva roky to isté predškolské zariadenie, jeho zdravotný stav je stabilizovaný s nutnosťou pravidelného fyzioterapeutického cvičenia z dôvodu jeho predčasného narodenia, nedošlo k zmene pomerov bývania maloletého (stále býva v D.). Maloletý je predčasne narodeným dieťaťom vyžadujúcim si zvýšenú starostlivosť, pravidelné cvičenie a osobitný režim, pričom otec tieto potreby ignoruje, nezabezpečuje riadne jeho zdravotnú starostlivosť, riadne s ním necvičí predpísané cvičenia , ani na zrak, čím ohrozuje zdravotný stav dieťaťa . Na pojednávaniach potvrdil, že maloletého odmieta voziť do škôlky v čase kedy je v jeho starostlivosti, nakoľko vtedy dochádza k „ ukrojeniu “ jemu patriacej časti starostlivosti, snaží sa o privatizáciu maloletého tak, že v tom čase vykonáva pracovnú činnosť prostredníctvom Home office, odmieta ho voziť do škôlky, snaží sa ho odrezať od kolektívu a samotného vyučovania, odmieta voziť dieťa aj na krúžky v časoch, ktoré považuje za jemu patriace, vyjadril sa, že syna určite nebude nosiť na krúžky, pokiaľ sa tieto budú uskutočňovať v okolí D., kde maloletý býva. Takýmto spôsobom nastavuje absolútne nesprávny vzor správania vlastnému dieťaťu. Otca nezaujímajú záujmy maloletého, jeho krúžky jeho osobný rozvoj a s

matkou vedie výlučne mocensky boj. Otec sústavne namieta výber materskej školy v E. a nezmyselne trvá na umiestnení dieťaťa v materskej škole v I., ustavične podáva prihlášky do materskej škôlky v I. napriek tomu, že súd, kolízna opatrovníčka ako aj samotný prokurátor sa vyjadrili, že najlepšie pre dieťa je, aby zostalo a dokončilo predškolské vzdelávanie v škôlke v E.. Umiestnenie maloletého do predmetnej materskej školy bolo podporené názorom vo veci konajúceho súdu v rámci rozvodového konania ako aj názorom kolíznej opatrovníčky. Otec nie je schopný zabezpečiť, aby maloletého nosil jediný deň do škôlky, kedy ho má v starostlivosti ráno aj poobede, keďže uvedené je v rozpore s jeho osobnými preferenciami. Podľa matky z jej strany nedochádza k blokovaniu otca, jedná sa o eliminovanie opakovaných psychických atakov z jeho strany, keď tento ju dlhodobo atakuje siahodlhými e- mailovými správami obsahujúcimi rôzne výčitky a osočovanie. Podľa matky otec javí jednoznačne známky narcistickej poruchy osobnosti, je zjavné, že nie je schopný vnímať realitu a rovnako tak nie je schopný rešpektovať názory autorít, vrátane súdu, prokuratúry, či kolízneho opatrovníka . Vyjadreniami produkovanými v konaní absolútne dehonestuje súdy, nie je schopný rešpektovať názor, ktorý nie je v súlade, resp. alternatívne nepodporuje jeho vlastný názor. Podľa matky je zrejmé, že ataky otca budú pokračovať i naďalej, vyslovila obavy o ďalší rozvoj maloletého, ktorého chce prirodzene chrániť a zabezpečiť mu kvalitné vzdelanie. Otec býva v A., kde maloletý nemá žiadne sociálne väzby neovláda maďarský jazyk.

8. Otec následnom písomnom vyjadrení z 25.08.2023 uviedol, že matka neustále dehonestuje a ignoruje jedinú rodičovskú dohodu, na ktorej sa ako rodičia dohodli a potvrdili svojimi podpismi u notára, pričom jej znenie je nadčasové a určite nemala platiť len do rozvodu. Výživné bolo zložené v 10/2020 z 200 eur výživné + 250 eur ako polovica nákladov na súkromnú materskú školu v I., kam maloletý chodil ešte v čase podania odvolania voči rozsudku v 7/2021. Voči výške výživného sa vtedy neodvolal, pretože syn chodil do materskej školy s nákladmi do 500 eur mesačne. V čase odvolacieho konania prebiehala komunikácia s Obcou E. ako zriaďovateľom materskej školy o náprave nezákonného postupu, kedy bolo umožnené matke vziať späť jeho odvolanie voči prijatiu do materskej školy v E.. Zásadnou zmenou bola zmena predškolského zariadenia v 9/2021, ktorá sa uskutočnila v čase prebiehajúceho odvolacieho konania, zmenou bolo aj presťahovanie sa matky z M. N. do D., čo je pre maloletého a otca reálne o 11km viac. Otec sa ohradil voči tvrdeniam matky o tom, že by mal konať voči maloletému sebecky a nie v jeho najlepšom záujme. Syna do predškolského zariadenia nevozí len každý druhý štvrtok, kedy sú spolu doma, čo nie je nezákonné. V prípade, ak by sa snažil o privatizáciu maloletého, bol by žiadal o výhradnú starostlivosť a elimináciu matky z jeho života. Naopak, v konaní žiada o rovnomernú striedavú starostlivosť, aby obaja rodičia dali do života dieťaťu potrebné vstupy a príklady. Syna nevozí len na jeden krúžok, a to každý druhý týždeň, na všetky ostatné krúžky ho vozí matka. Ak v rodičovskej dohode súhlasil s trvalým bydliskom maloletého u matky, uvedené v žiadnom prípade nesúvisí s predškolským a školským zariadením (v rodičovskej dohode je jednoznačne uvedené, že obaja rodičia sa dohodnú na predškolskom školskom zariadení prirodzene v I. , kde maloletý chodil do 9/2021). Otec odmietol, že by matku akýmkoľvek spôsobom osočoval, keď fakty, skutky a pravdy nemôžu byť všeobecne považované za osočovanie. Súhlasil s osobnostným posudkom na oboch rodičov pomocou znalcov odvolacieho súdu na oboch rodičov a zároveň navrhol upriamiť pozornosť na agresivitu, násilníctvo, psychické vydieranie, ponižovanie, manipuláciu, sebapoškodzovanie, pravdovravnosť, úzkosť, stíhomam a majetníctvo, a to nielen v súčasnosti, ale aj počas obdobia spolujitia, ako aj pred ním. Na rozdiel od matky vždy uprednostňoval záujmy syna a nie svoje osobné záujmy, uprednostňuje mimoškolské aktivity v I. (na polceste od oboch miest bydliska maloletého). Rovnako by malo byť aj predškolské zariadenie na polceste od oboch bydlísk tak ako to bolo v čase, kedy matka odišla zo spoločnej domácnosti. Maloletý má v A. svoj domov, má tu prirodzené sociálne väzby od narodenia s dospelými aj s deťmi.

9. Matka v písomnom vyjadrení z 02.10.2023 uviedla, že trvá na neplatnosti rodičovskej dohody, ktorej plnenia sa otec opakovateľne dožaduje hoci vie, že dohoda nebola schválená konajúcim súdom, že výpočet výživného nezahŕňal návštevu súkromnej škôlky, pričom súd rozhodol o výživnom ako celku bez špecifikácie jednotlivých položiek. Prijatie maloletého do predškolského zariadenia v mieste trvalého bydliska bolo v čase podávania prihlášok do zariadenia v roku 2021 podporené súdom a kolíznym opatrovníkom. Ak v lete roku 2022 a 2023 otec bezdôvodne neplatil stanovené výživné niekoľko mesiacov nemožno očakávať, že bude ochotný zaplatiť hocijaké náklady spojené s dieťaťom a jeho potrebami. Nestanovenie výživného by znamenalo komplikácie pri zabezpečovaní stravy dieťaťa v predškolskom zariadení, nákupu oblečenia a zdravotnej starostlivosti, matka by nemala možnosť sa domáhať pokrytia 1/2 nákladov vynaložených na dieťa a musela by tak všetky náklady hradiť zo svojho príjmu. V súčasnosti je starostlivosť o maloletého nastavená súdnym rozhodnutím tak, že starostlivosť

otca je široká, otec maloletého nevodí na žiadne krúžky, odmieta ho vodiť na akékoľvek krúžky v mieste bydliska maloletého, odmieta akékoľvek mimoškolské aktivity niekde inde ako v I.. Je nelogické, aby dieťa ktoré do dvoch rokov žije v D. a okolí, navštevovalo krúžky v I., keďže jeho sociálne zázemie, priatelia, predškolské zariadenie a následne aj škola je a bude v D.. Zmena požadovaná otcom by bola pre maloletého devastáčna, prišiel by o sociálne väzby spojené s kolektívom, trénerom a ostatných detí, nemohol by pravidelne navštevovať gymnastický krúžok v D., ktorý navštevuje už druhý školský rok a prospieva v ňom. Dieťa bude vzhľadom na svoj talent s veľkou pravdepodobnosťou navštevovať a rozvíjať sa aj v Základnej umeleckej v škole v D.. To však v nastavení, aké požaduje otec nebude možné a dieťa nevyužije žiaden svoj potenciál. Otec v súčasnosti nerešpektuje súdne rozhodnutie, maloletého privezie vždy o hodinu neskôr alebo si ho berie zo škôlky v časoch, kedy to súdne rozhodnutie neumožňuje, prípadne ho neodovzdá vôbec, a ani privolaná policajná hliadka ho nedokáže presvedčiť, že má konať podľa súdneho rozhodnutia. Do dnešného dňa od stanovenia starostlivosti o dieťa súdom v roku 2020 sa rodičia ani raz nedohodli na presunoch časov, termínov alebo rozvrhnutia inak ako je stanovené, nie sú schopní sa dohodnúť ani na malých presunoch a ich neprekonateľné rozdiely a nezhody neumožňujú variabilné nastavenie starostlivosti počas dlhého časového priestoru (napr. letné prázdniny). Na základe skúsenosti počas posledných 4 rokov je podľa matky nevyhnutné, aby bola určená starostlivosť o maloletého presne pre všetky dni v kalendárnom roku. Trvalý pobyt dieťaťa a matky je naviazaný na fakt, že dlhodobo žijú v tejto oblasti, matka vlastní nehnuteľnosť v D., kde dieťa prevažne žije, ich trvalý pobyt nie je v žiadnom prípade iba administratívnou záležitosťou. Na základe trvalého bydliska je predškolské a školské zariadenie povinné umiestniť dieťa v tzv. spádovej škole, do inej školy je možné dieťa prijať iba ak sa prihlási málo detí zo spádovej oblasti. Otec má trvalé bydlisko v I., ktoré je však naozaj administratívne, zdržiava sa a žije v A., na Slovensku trávi iba čas spojený s prácou. Podľa matky je pri rozhodovaní o type starostlivosti a požiadavke na striedavú starostlivosť otcom nutné brať do úvahy, že dieťa bude s veľkou pravdepodobnosťou navštevovať školu v D., otec v súčasnosti nie je ochotný a schopný vozit' dieťa do škôlky v E. na výkon povinnej predškolskej prípravy, a teda nie je zjavné, ako dokáže zabezpečiť školskú dochádzku v prípade striedavej starostlivosti počas všetkých pracovných dní v týždni celé 2 týždne v mesiaci, keďže aktuálne nie je schopný zabezpečiť dva dni v mesiaci.

10. Otec v písomných podaniach zo dňa 09.01.2024 a 06.02.2024 uviedol, že maloletý je podľa ostatného rozsudku stále právne v starostlivosti matky, avšak z pohľadu skutočnej realizácie starostlivosti ide jednoznačne o nerovnomernú striedavú starostlivosť v modeli 8 : 6 dní v kratších časových intervaloch počas 2 bežných pracovných týždňov. Maloletý od 9/2021 v rozpore s rodičovskou dohodou chodí do materskej školy v E., otec stále platí 450 eur výživné, ktorého súčasťou je nevyvrátiteľne 250 eur za súkromné predškolské zariadenie, matka stále neumožňuje vzájomnú komunikáciu medzi ním a maloletým. Maloletý je bystrý a šikovný dieťa, vie na svoj vek slušne čítať, písať, počítať, obsluhovať počítač, je technicky zručný a vie hrať na viacerých hudobných nástrojoch, k čomu ho otec vedie . Komunikácia medzi rodičmi je zo strany matky náročnejšia, avšak preukázateľne prebieha v záujme zabezpečenia starostlivosti o maloletého. Rozsudok ktorý navrhol je v súlade s rodičovskou dohodou a hlavne v záujme maloletého, odstraňuje spory medzi rodičmi, dáva rodičov do rovnocennej pozície pri výkone rodičovských práv, zaväzuje rodičov k spolupráci v záujme maloletého, zaväzuje rodičov na vyrovnávanie si nákladov na maloletého a okrem iných dôležitých vecí umožňuje maloletému hlasovú a písomnú komunikáciu s rodičmi. Otec poukázal ďalej na to, že právna zástupkyňa matky vo svojom texte uvádza formulácie a skutočnosti, ktoré argumentácia súdu neobsahuje, ohradil sa voči dehonestácii jeho osoby a domova maloletého u neho, konštatoval, že rodičovská dohoda z 5/2020 je jedinou jestvujúcou a nadčasovou dohodou, ktorú rodičia medzi sebou podpísali, to, že nie je schválená súdom jej neberie na vážnosti a správnosti. Čo sa týka výživného , otec sa ohradil voči tvrdeniu, že matke neplatil výživné, naopak matka má morálne k aktuálnemu dňu viac o 6 300 eur, keďže dala v rozpore s rodičovskou dohodou a zdravým rozumom maloletého do štátnej materskej školy v E.. K tvrdeniam matky , že nechodí so synom k moru a ani na zimné lyžovačky uviedol, že voľný čas so synom chce využívať na Slovensku a v jeho domove a okolí inak. Pokiaľ ide o krúžky, matka maloletého dobre vie, že keby postupovala ohľadne materskej školy aj krúžkov v zmysle rodičovskej dohody, a tieto by boli v I., nevyrobil by maloletému žiadny problém. Ak matka bude schopná sa rovnocenne dohodnúť v zmysle rodičovskej dohody na základnej škole a krúžkoch v I. , tak maloletý bude na tieto krúžky chodiť pravidelne. Otec napokon oznámil, že matka bez predošlej výzvy a dohody podala dňa 09.01.2024 na Okresný súd v Pezinku návrh na nahradenie súhlasu otca na prihláške maloletého do Základnej školy v D., čo je v rozpore s rodičovskou dohodou, ako aj s navrhovaným rozsudkom v odvolacom konaní.

11. Odvolací súd preskúmal vec v ktorej nie je viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi podľa § 65 a § 66 C.m.p. , bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa 378 ods. 1, § 385 ods. 1, § 219 ods. 1 C.s.p., s verejným vyhlásením rozhodnutia podľa § 219 ods. 3 C.s.p. a po preskúmaní odvolania otca, podaného proti výroku I. v ktorom súd prvej inštancie zamietol jeho návrh na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností zverením maloletého dieťaťa do rovnomernej striedavej osobnej starostlivosti dospel k nasledujúcim záverom.

12. Podľa § 2 ods. 1 C.m.p. na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

13. Konštatuje, že v postupe súdu prvej inštancie nezistil žiadne vady týkajúce sa procesných podmienok, na ktoré je z úradnej povinnosti povinný prihliadať (§ 2 ods.1 C.m.p., § 380 ods. 2 C.s.p.).

14. Prihliadajúc na obsah súdneho spisu sa odvolací súd po skutkovej a právnej stránke stotožnil s podstatnými dôvodmi rozhodnutia vzťahujúcich sa k odvolaním otca napadnutému výroku I., ktorým zamietol jeho návrh na zverenie maloletého do rovnomernej striedavej osobnej starostlivosti (súčasťou ktorého boli otcom navrhované ďalšie podmienky výkonu tejto formy starostlivosti rodičov – zastupovanie a spravovanie majetku maloletého , miesto jeho trvalého bydliska, neurčenie výšky výživného, rozsah výkonu osobnej starostlivosti každého z rodičov , miesto odovzdávania a preberania maloletého a jeho príprava oboma rodičmi, rozdelenie nákladov na maloletého, spôsob zabezpečovania zdravotnej starostlivosti maloletého dieťaťa, povinnosť rodičov aktívne dodržiavať rodičovskú komunikáciu). Má za to, že súd prvej inštancie vo vzťahu k výroku I. v rozhodnutí dostatočne zodpovedal na v konaní nastolené otázky majúce pri rozhodovaní o navrhovanej zmene úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu podstatný význam.

15. K otcom uplatnenému odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods.1 písm. f/ C.s.p. , že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam konštatuje, že citovaný odvolací dôvod je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 C.s.p., a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov účastníkov konania nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov účastníkov konania, alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálnej vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z procesných ustanovení týkajúcich sa dokazovania . Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že uvedený odvolací dôvod nie je naplnený, keďže rozhodnutiu súdu prvej inštancie, vzťahujúceho sa k výroku I. nemožno vytknúť, že by vzal do úvahy skutočnosti podstatné pre rozhodnutie, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov účastníkov konania nevyplývali, ani inak nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré (pre posudzovanú vec) rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovení procesného predpisu alebo, že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil.

16. K námietke otca, že rozsudok prvoinštančného súdu v napadnutom výroku I. spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 365 ods.1 písm. h/ C.s.p.) treba uviesť, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. V posudzovanom prípade, v ktorom konajúci súd prvej inštancie zo správnych skutkových záverov vyvodil správne právne závery a aplikoval správny právny predpis, namietaná vada konania nebola odvolacím súdom zistená.

17. Podľa § 26 Zákona o rodine ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

18. Podľa § 121 C.m.p. rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

19. Ako prvoradá zdôrazňuje, že vlastnosťou meritórnych súdnych rozhodnutí je ich zásadná nezmeniteľnosť, ktorá je imanentnou súčasťou záruk právneho štátu čo znamená, že ak sa vo veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova (§ 230 C.s.p.). Ustanovenia § 121 C.m.p. a § 26 Zákona o rodine upravujú možnosť zmeny rozsudku vo veciach (o.i.) výkonu rodičovských práv a povinností, a to aj bez návrhu. Hmotnoprávnou podmienkou toho, aby súd mohol o veci znova rozhodnúť je zmena pomerov. Znamená to, že okolnosti, z ktorých súd vychádzal v čase vyhlásenia posledného rozhodnutia sa zmenili v takej miere, že sa závažnejším spôsobom prejavujú v pomeroch účastníkov. Ak konajúci súd dospeje k záveru, že sú splnené podmienky pre zmenu pôvodného rozhodnutia, vydá nové rozhodnutie rovnakého druhu ako rozhodnutie, ktoré mení, pričom výrok nového rozhodnutia musí obsahovať aj špecifikáciu výroku, ktorý je novým rozhodnutím dotknutý a prípadne aj rozsah, v akom sa pôvodné rozhodnutie mení.

20. Z obsahu odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že v posudzovanej veci sa súd prvej inštancie týmito kritériami zaoberal a dostatočne ich posudzoval práve v kontexte zisteného skutočného stavu veci, majúceho podstatný význam pre rozhodnutie o otcom navrhutej zmene formy starostlivosti rodičov o maloleté dieťa . Zhoduje sa s ním v tom, že v prejednávanej veci nebola zistená zmena pomerov či už na strane maloletého dieťaťa alebo jeho rodičov, odôvodňujúca zmenu rozsudku Okresného súdu Pezinok zo dňa 21.06.2021, č.k. 12P/87/2020-286 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 31.08.2022, č.k. 20 CoP/135/2021-591 , ktorými bol maloletý na čas po rozvode zverený do osobnej starostlivosti matky, oprávnenie zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok bolo zverené obojmu rodičom , otcovi bola uložená povinnosť prispievať na výživu maloletého mesačne sumou 450 eur a v širokom rozsahu bol upravený aj styk otca s maloletým (pomerne počas zimných, letných, jarných, veľkonočných, jesenných a polročných prázdnin , počas bežného roka každý nepárny kalendárny týždeň od stredy od 15:00 hod. nepretržite do piatku do 08:00 hod., každý párný kalendárny týždeň v pondelok od 15:00 hod. do utorka do 08:00 hod. a od piatku od 15:00 hod. nepretržite do pondelka 8:00 hod nasledujúceho týždňa). Konštatuje, že od tohto ostatného rozhodnutia vo veci okrem skutočnosti, že maloletý je cca o rok a pol starší, nebola zistená podstatná zmena pomerov na strane maloletého dieťaťa, vyžadujúca si zmenu doposiaľ nastavených pomerov maloletého dieťaťa a rodičov. Maloleté dieťa aj naďalej navštevuje materskú školu v E., spoločne s matkou aj naďalej býva v D. (kam sa matka presťahovala v priebehu tohto konania z M. N.), naďalej vyžaduje zvýšenú zdravotnú starostlivosť (maloletý sa narodil v šiestom mesiaci tehotenstva matky, vyžaduje si zvýšenú starostlivosť, pravidelné cvičenie a osobitný režim) a aktuálne v doposiaľ nastavenom modeli starostlivosti rodičov so široko upraveným stykom otca prosperuje. Vykonaným dokazovaním nebola zistená ani žiadna zmena pomerov na strane oboch rodičov .

21. Úlohou súdov v konaniach vo veciach starostlivosti súdu o maloleté dieťa je rozhodnúť v otázkach týkajúcich sa pomerov rodičov k maloletému dieťaťu na podklade individuálneho, konkrétneho skutočného stavu veci v súlade s najlepším záujmom maloletého dieťaťa (čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa) . Ich úlohou zároveň je, aby na základe uplatnenia zásady proporcionality našli riešenia, ktoré nebudú neprimerane obmedzovať právo ani jedného z rodičov zaručené v čl. 32 ods.4 Listiny základných práv a slobôd . V praktickej rovine by mali súdy vychádzať z premisy, že právom oboch rodičov je v zásade podieľať sa na starostlivosti o dieťa rovnakou mierou a podieľať sa na jeho výchove, s čím korešponduje aj právo dieťaťa na starostlivosť oboch rodičov . Striedavá osobná starostlivosť predpokladá zo strany rodičov predovšetkým toleranciu, spoločnú vôľu a schopnosť spolu komunikovať a spolupracovať a najmä nezapájať dieťa do svojich vzájomných problémov. V tejto súvislosti je však treba zdôrazniť aj to, že ak je jedným z určujúcich faktorov pri rozhodovaní o zverení dieťaťa do osobnej starostlivosti schopnosť rodiča spolupracovať s druhým rodičom pri výchove dieťaťa v prípade, ak táto spolupráca a komunikácia nie je bez zjavného dôvodu naplnená, je rodič výchovne nespôsobilý. Pri rozhodovaní musí súd prihliadať na záujem dieťaťa najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby a stabilitu výchovného prostredia, ako aj na jeho právo na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom.

22. Odvolací súd k úvahe súdu prvej inštancie dodáva, že pre otcom navrhované rozhodnutie súdu o rovnomernej striedavej osobnej starostlivosti aktuálne nie sú splnené ani zákonné podmienky, keďže z vykonaného dokazovania nie je jednoznačné, že táto forma starostlivosti je v záujme maloletého dieťaťa a plne zaisťuje jeho potreby. Pri tejto úvahe vychádza zo skutkových zistení vyplývajúcich z vykonaného dokazovania z ktorých vyplýva, že základným problémom rodičov je absencia efektívnej vzájomnej komunikácie, týkajúcej sa výchovy maloletého, kedy sa rodičia nevedia zhodnúť ani o základných a pre maloleté dieťa podstatných otázkach, t.j. o výbere predškolského a aktuálne aj školského zariadenia, o spôsobe úhrady nákladov maloletého, o výbere krúžkov pre maloletého a ich absolvovania, o zdravotnej a liečebnej starostlivosti. Aj keď dôvodom brániacim zvereniu maloletého dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti môže byť nevhodná, či absentujúca komunikácia medzi rodičmi len vo výnimočných prípadoch z dôvodu, že žiadna, resp. konfliktná komunikácia medzi rodičmi negatívne ovplyvňuje osobnostný rozvoj samotného dieťaťa a i charakter a kvalitu jeho výchovného prostredia (nález Ústavného súdu ČR zo dňa 22.12.2020, sp.zn. IV. ÚS 2611/20), odvolací súd má v kontexte špecifických skutkových okolností danej veci za to, že v posudzovanom prípade by zmena formy starostlivosti rodičov o maloletého predstavovala výrazne rizikový prvok s možnými negatívnymi dôsledkami pre zabezpečenie podmienok pre zdravý a harmonický vývoj maloletého dieťaťa. Pri tejto úvahe nemohol pominúť a obísť závažné skutkové zistenia o tom, že otec v čase, kedy realizuje súdom určený styk s maloletým, nezabezpečuje dôslednú dochádzku maloletého do materskej školy v E., v konaní opakovane deklaroval, že v tomto čase akceptuje iba krúžky dieťaťa, ktoré sa budú realizovať na polceste medzi bydliskami rodičov (t.j. v I.) a napokon, že z obsahu spisu sa javí, že bez ingerencie súdu sa rodičia nedokážu dohodnúť o žiadnej podstatnej otázke súvisiacej s výchovou maloletého dieťaťa. Tieto skutočnosti potom opodstatnene a oprávnene vyvolávajú pochybnosť v tom, že zverenie maloletého do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov (ako forma „spravidlivého rozdelenia“ starostlivosti o dieťa medzi oboch rodičov) by bolo v záujme maloletého a plne by zaisťovalo všetky jeho potreby.

23. K otcom produkovanej nosnej argumentácii o existencii rodičovskej dohody zo dňa 22.05.2020, v ktorej sa rodičia dohodli na rovnomernej striedavej osobnej starostlivosti rodičov je mu treba dať do pozornosti, že pokiaľ dohoda o výkone rodičovských práv a povinností nie je schválená súdom, jedná sa síce o platný právny úkon (§ 110 Zákona o rodine, § 37- § 42, § 43- § 51 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v platnom znení), ktorý je však nevykonateľný a jej výkon nemožno vynútiť cestou súdu. V prejednávanom prípade je v aktuálnom čase vykonateľným rozhodnutím, upravujúcim výkon rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode manželstva, výlučne rozsudok Okresného súdu Pezinok zo dňa 21.06.2021, č.k. 12P/87/2020-286 platiaci v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 31.08.2022, č.k. 20 CoP/135/2021-591.

24. Pokiaľ ide o otcom navrhnutú úpravu výživného je treba uviesť, že táto je naviazaná na rozhodnutie súdu o zverení maloletého do striedavej osobnej starostlivosti, predstavujúce právny základ pre navrhované rozhodnutie, že výživné sa neurčuje so súčasným určením podmienok, v akom pomere (rovným dielom) a akým spôsobom si majú rodičia deliť náklady maloletého na vzdelanie, mimoškolské krúžky a zdravotnú starostlivosť. Keďže v priebehu konania otec nežiadal o zníženie výživného a súd prvej inštancie takéto konanie ani nezačal bez návrhu (§ 23 ods.2 C.m.p.), námietky otca týkajúce sa výšky výživného, určeného v rozsudku Okresného súdu Pezinok zo dňa 21.06.2021, č.k. 12P/87/2020-286, voči ktorému otec v danom čase nepodal odvolanie, súd prvej inštancie a ani odvolací súd skutkovo a právne ani neposudzoval. Za potrebné však považuje dodať, že z písomného vyhotovenia rozsudku Okresného súdu Pezinok zo dňa 21.06.2021, č.k. 12P/87/2020-286, ktorým bola otcovi uložená povinnosť platiť na výživu maloletého sumou 450 eur mesačne vyplýva, že súd si v danom čase v otázke výšky výživného osvojil konsenzus rodičov, pri matkou deklarovaných výdavkoch maloletého vo výške 800-1 1980 eur, pri zistenom nepomere vtedajších príjmových pomerov oboch rodičov a za stavu, kedy matka v priebehu pojednávania nariadeného na deň 12.05.2021 (teda ešte pred rozhodnutím súdu) oznámila, že od 9/2021 bude maloletý navštevovať Materskú školu v E..

25. Za nedôvodnú posúdil odvolací súd aj námietku otca, že súd prvej inštancie pri prvom pojednávaní dňa 13.03.2023 prejednal, že proti rozhodnutiu Krajského súdu v Bratislave v tak krátkom čase nepôjde a naznačil, že ak sa rodičia na starostlivosti nedohodnú, oba návrhy zamietne. Uvádza, že vyslovenie predbežného právneho názoru súdom podľa § 181 ods.2 C.s.p. v spojení s § 2 ods.1 C.m.p. predstavuje prípustný procesný postup, neznamenajúci však striktnú viazanosť prezentovanými formulovanými právnymi závermi, keďže opak by nevyhnutne viedol k deformovaniu rozhodovacieho

procesu pri ktorom je súd pri svojich právnych záveroch nezávislý a jeho slobodný myšlienkový postup je limitovaný iba obsahom objektívneho práva, ktoré v konkrétnej veci interpretuje a aplikuje).

26. Námietky prezentované otcom proti spôsobu, akým súd prvej inštancie viedol dňa 19.06.2023 pojednávanie a zaznamenával jeho priebeh, nebolo možné odvolacím súdom objektívne posúdiť, z dôvodu neexistencie zvukového záznamu pre technické problémy na nahrávacom zariadení. K námietkam odvolateľa o správaní sa zákonnej sudkyne počas pojednávania a nevyrovnanom prístupe súdu k obom účastníkom udáva, že odvolacie dôvody sú formulované v ust. § 365 C.s.p. a v ust. § 62 C.m.p. Odvolanie musí byť niektorou (prípadne viacerými) z väd odôvodnené (§ 363 C.s.p.), tzn. nestačí formálne citovať v zákone uvedený dôvod, ale je potrebné ho identifikovať, t. j. v akom konkrétnom pochybení (vade, skutočnosti) odvolateľ vidí naplnenie odvolacieho dôvodu. Subjektívne vnímanie účastníka konania ohľadom správania sa zákonnej sudkyne, či priebehu pojednávania, nemožno podriaďiť ani pod jeden z odvolacích dôvodov. Na pojednávaní slovné prejavy sudcov a ostatných osôb, ktorým bolo udelené slovo, majú byť hlasné a zrozumiteľné, pre osoby prítomné v pojednávacej miestnosti platí povinnosť zdržať sa všetkého, čo by mohlo narušiť dôstojný a plynulý priebeh súdneho pojednávania, vrátane prejavovania súhlasu alebo nesúhlasu s priebehom súdneho pojednávania, výpoveďami osôb a s vyhlásenými rozhodnutiami, ak k vysloveniu názoru neboli vyzvaní predsedom senátu. Pojednávanie musí prebehnúť plynulo a vecne bez toho, aby bolo rušené akýmkoľvek konaním prítomných osôb. Súd (reprezentovaný zákonným sudcom) preto usmerňuje konanie osôb prítomných v pojednávacej miestnosti, pričom je oprávnený regulovať tieto osoby v ich prejavoch, prípadne upozorniť na nevhodnosť ich správania. Relevantným v danej veci je, že postupom súdu prvej inštancie zahŕňajúcim prejednanie veci na pojednávaniach nebola účastníkovi konania znemožnená realizácia jeho procesných oprávnení a nebola zmarená možnosť jeho aktívnej účasti na konaní.

27. Ďalšie argumenty otca odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nepodstatné, nespôsobilé ovplyvniť posúdenie veci, keď i podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/2004, III.ÚS 209/2004, II.ÚS 200/2009).

28. V nadväznosti na uvedené odvolací súd napadnutý výrok I., ktorým súd prvej inštancie zamietol návrh otca na zverenie maloletého do rovnomernej striedavej osobnej starostlivosti (súčasťou ktorého boli otcom navrhované ďalšie podmienky výkonu tejto formy starostlivosti rodičov – zastupovanie a spravovanie majetku maloletého, miesto jeho trvalého bydliska, neurčenie výšky výživného, rozsah výkonu osobnej starostlivosti každého z rodičov, miesto odovzdávania a preberania maloletého a jeho príprava oboma rodičmi, rozdelenie nákladov na maloletého, spôsob zabezpečovania zdravotnej starostlivosti maloletého dieťaťa, povinnosť rodičov aktívne dodržiavať rodičovskú komunikáciu) a závislý výrok III. o trovách konania podľa § 387 ods.1, 2 C.s.p. ako vecne a právne správny potvrdil.

29. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 52, § 58 C.m.p. v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p., keď z podania matky z 02.10.2023, v ktorom požaduje „priznať náhradu trov konania vo výške 100 %“, nevyplyva žiaden dôvod pre ňou navrhnutý spôsob rozhodnutia a odchýlenie sa od použitia § 52 C.m.p. .

30. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 2 ods.1 C.m.p., § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).